

Lægehjem levede i hans Erindring som en Oase af blomstrende Virkelighed midt i en ørkengraa og kaotisk Spøgelseverden. Og en saadan Familje vilde man nu drive i Landflygtighed! Hvor var det skammeligt!

Om Eftermiddagen kom den gamle Arkitekt Schmidt derud fra Randers; men Torben var endnu altfor nedstemt til at kunne interessere sig for hans medbragte Tegninger. Han blev ved at tale om Doktor Gaardbo og om Menneskenes Ondskab, saa den krænkede Kunstner tilsidst trak sig tilbage til en Krog. Men Torben sagde:

»Synes De ikke, Arkitekt Schmidt, at man ofte har Grund til at beklage sig over, at man er kommen til Verden som Menneske og ikke hører til blandt Hyæner og Tigere eller andre forholdsviis godsindede Dyr.«

JYTTE sad med Overtøjet paa ved Siden af sin Mors Seng. Hun fortalte om et lille Herreselskab, som hendes Mand den foregaaende Aften havde indbudt til »for Renommé'ets Skyld« Hædersgæsten var en tilrejsende norsk Kunstkritiker, om hvem han efter sit eget Udsagn ikke vidste andet, end at han skulde have gjort sig fordelagtig bekendt ved en fremragende Stupiditet. Desuden havde der været